

var i 1917, vil det vistnok højst være $\frac{1}{7}$ af den til Tilskud berettigede Del af Befolkningen, som vilde komme over denne Indtægtsgrænse. Jeg gør opmærksom paa, at det er ikke hele Befolkningen, som er delagtig i Flæsketilskuddet, idet Selvforsørgerne gaar ud, og tilbage er da et Antal af 2 250 000 Indbyggere, som ved Statens Foranstaltning har faaet Flæsketilskud i den forløbne Tid. Hvis man tager $\frac{1}{7}$ af denne Befolkning bort og siger, at den ikke fremtidig maa faa Flæsketilskud, saa er det ikke mere end 320 000 Mennesker, og Foranstaltningen vil kun lette Budgettet med lidt over 2 Mill. Kr. Hvis man mener, at det ikke blot vil være $\frac{1}{7}$, men maaske $\frac{1}{6}$, der vil være over denne Grænse, saa vil det betyde, at Budgettet lettes med $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og hvis man skulde være saa optimistisk at mene, at det var $\frac{1}{5}$ af denne Befolkning, saa vilde det være knapt 3 Mill. Kr., Budgettet derved vilde lettes.

Ærede Medlemmer vil altsaa se, at den Transaktion, man agter at foretage, har en meget ringe finansiel Betydning, men den har efter min Mening en stor social Betydning. Jeg tror, at det kan siges, at den har en endnu ringere finansiel Betydning end den, at der kan siges, at der vil spares højst 2—3 Mill. Kr. Jeg gjorde nemlig allerede i Gaar opmærksom paa, at man ikke kan løse Flæskeforsyningsspørgsmaalet ved Rabatmærker alene, idet en Rationering er nødvendig, saa længe Produktionen er saa knap, for at man overhovedet kan sikre hele Befolkningen en Del af Flæsket. Det er nødvendigt at opretholde en Rationering for Befolkningen herhjemme, ogsaa for deres Skyld, der er ivrige for, at der skal blive et Overskud tilovers til Eksport. Man ønsker endogsaa i saa høj Grad som muligt, at den danske Forbruger af Flæsk skal komme ind under Rationering, for at ikke det hjemlige Forbrug skal opsluge hele Produktionen. Hvis vi altsaa nødvendigvis skal have en Rationering, maa det være i Forbindelse med Rabatsystemet, men det vil medføre, at de af Staten udstedte Rationeringskort ikke vil være tilstrækkelige til at klare Problemet, men man maa foruden Rationeringskortene ogsaa have kommunale Rabatmærker for at give denne Del af de med Kort forsynede Befolkningslag den fornødne Rabat. Med andre Ord, Kommunerne vil faa ikke ubetydelige Udgifter ved Rabattens Gennemførelse. Jeg tror derfor ikke, at en saadan Forandring vil betyde nogen finansiel Besparelse.

Derimod vil det i hvert Tilfælde betyde en stor social Forringelse af Lovforslaget,

hvis man, efter at man under hele Krigen har haft en ensartet Pris for hele Befolkningen paa dette Levnedsmiddel, nu pludselig skulde gaa hen og fastsætte en Grænse, f. Eks. ved en Indtægt af 4 000 Kr., som jo er den, som det ærede Medlem har nævnt her for Københavns Vedkommende, og skulde sige, at den, der har under denne Indtægt, kan faa Flæsk for 2 Kr. pr. Kilo, medens den, der har 4 200 Kr., skal betale 4 Kr. 50 Øre for 1 kg Flæsk. Det vil være meget haardt at trække en saadan Streg igennem Befolkningen, efter som vedkommendes Indtægt er lidt under eller lidt over 4 000 Kr., saaledes at saa snart en Mand er oppe paa en Indtægt af lidt over 4 000 Kr., skal den Smule Flæsk, vedkommendes Husstand kan faa, koste mere end dobbelt saa meget, som det koster den, der har lidt under 4 000 Kr. Og de Bestræbelser, som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) gav Udtryk i Gaar, viser, at nogen som helst Hjælp fra hans Side til at holde Flæskpriserne her i Landet nede i al Almindelighed kan man ikke vente sig.

Jeg maa mene, at det er socialt set højst betænkeligt, hvis man vilde dele Befolkningen ved en Streg — en i høj Grad sort Streg —, saaledes at de, der var lidt under denne Streg, vilde faa Flæsk til mindre end Halvdelen af, hvad de maatte betale derfor, som befinder sig lige over Stregen. Disse sidste vilde sikkert føle sig i høj Grad forurettede derved. Jeg tror derfor, det vil være meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at komme den Vej ud; men, som sagt, jeg venter at høre de Herreres Udtalelser, naar vi kommer til at tale sammen i Udvalget om hele dette Forhold. Mit Ønske er og maa være det, at det maa lykkes at komme til en samlet Forhandling om disse to Lovforslag, som uden at forringe dem for den Del af Befolkningen, som det er nødvendigt fremdeles at sikre en Del Levnedsmidler til en rimelig Pris, tillige opretholder en god social Fremgangsmaade ved Lovens Gennemførelse.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Jeg maatte forlade Mødet i Gaar, før det sluttede, for at deltage i Mødet i Militærkommissionen. Det blev mig meddelt, at det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) havde Ordet paa et senere Tidspunkt, og jeg ser, efter hvad der staar i Bladet „Social Demokraten“, at han har sagt noget saadant som, at jeg skulde have